

Нома ба рўзнома

Дардро дармон кучоист!?

Рушду камолбеи чамбият, тараққиёти илму техника, бою ганг гардидаи маънавият башар ба инсонии комилу соҳибмаърифат вобаста аст. Дарачаи сатҳи зиндагӣ, азбарнамоии маънавияти воло, ҳиссиёту дарки ҳома ба ҳама баробар муяссар намешавад ва нахоҳад шуд, зеро он конуни табиат аст, онро инкор набояд кард, бо иборати дигари халқӣ «панҷаҳо баробар нестанд».

Аз нуқтаи назари фалсафӣ вақт барнагарданда аст. Чун имрӯза насли дигаре дар ин сарзамин умр ба сар бурдааст, мебарад ва оянда ҳоҳад бурд, тасаввур қардан душвор аст, ки чигуна аз фароғати зиндагӣ баҳрабардорӣ қардаанд, мекунад ва хоҳанд кард. Барои мардуми кўҳистон низ лаҳзаҳои аз тавҳиши зиндагӣ фароғат мӯяссар мегардад. Дар ҳама лаҳзаҳо тамошои барномаҳои рангини телевизиони Ватани азиз ба кас ғизои маънавий баҳшида руҳан осуда гардонда метавонад.

Аз нуқтаи назари фалсафӣ вақт барнагарданда аст. Чун имрӯза насли дигаре дар ин сарзамин умр ба сар бурдааст, мебарад ва оянда ҳоҳад бурд, тасаввур қардан душвор аст, ки чигуна аз фароғати зиндагӣ баҳрабардорӣ қардаанд, мекунад ва хоҳанд кард. Барои мардуми кўҳистон низ лаҳзаҳои аз тавҳиши зиндагӣ фароғат мӯяссар мегардад. Дар ҳама лаҳзаҳо тамошои барномаҳои рангини телевизиони Ватани азиз ба кас ғизои маънавий баҳшида руҳан осуда гардонда метавонад.

Ўзбекистон аз нигоҳи дўстони

Ба Сафаратхонаи Ҷумҳурияи Ўзбекистон дар Чопон акси садоҳо ба маърузаи Президентӣ Ҷумҳурияи Ўзбекистон Ислам Каримов дар иҷтимоии нӯҳуми Олий Маҷлиси давлатӣ дуом ҳамоно мерасанд. Намояндагони мамлакатаи тугуъи Офтоб бо самимияти калон фикру мулоҳизаҳои хешро доир ба маърузаи мазкурӣ Президентӣ Ўзбекистон баён мекунанд. Ба фикри онҳо нуқтаҳои дар маъруза баёнгардида барои рушди Ўзбекистон дар ҳазорсолаи нав ва қарор ёфтани он ҳамчун давлати мутараққии демократӣ аҳамияти муҳим касб мекунанд. Президентӣ Ассотсиясияи дўстии «Ўзбекистон-Чопон», шореҳи намоеъни сийёи Нобуҳито Шима хангоми мулоқот дар Сафаратхонаи Ҷумҳурияи Ўзбекистон дар Токио фикру мулоҳизаҳои худро оиди маърузаи Президентӣ Ислам Каримов баён карда, хеле муҳим будани онро барои рушду шукӯфони Ўзбекистон, нигоҳ доштани ба ҳуд хоси миллӣ ва усӯлиятҳои рушди иқтисодӣ ҷумҳурияи тавҳид намуд.

Мусоҳибаи мо

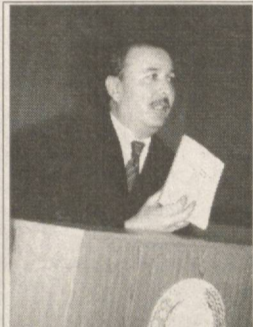
Хуб шуд, ки зан ба давлат ёр шуд...

Раҳбарӣ барои мушоҳидон наменонам чӣ хел менамояду лекин барои иҷроқунанда албатта мубориза алайҳи муаммоҳои хурду бузург аст. Тасаввур кунед, ки қариб аз 140 ҳазор нафар аҳолии Косонсой бештар аз нисфаш занону духтаронанд. Маълум, ки дарачаи муносибатаи фаҳмиш ва талаботи ҳар яки онҳо гуногун аст. Ба қавли мардум дили ҳар яки онҳоро ёфтаи менамояд. Дилбардорӣ қарда тавонистану бори зиндагӣро сабуқ қардондан бошад, кори саҳл нест. Инак, сўҳбатаи мо бо раиси кумитаи занон ва духтарони Косонсой Тўхтахан МАШАРИФОВА.

С.Муйдинова, Г.Аббосқўчаева, сарварони хоҷагиҳои фермерӣ К.Бобоқонова, С.Одилова, тадбиркорон З.Шаропова, З.Ҳакимова, М.Қаландарова, ҳамшира З.Абдуллаева ва ғайраҳо ба забон менамояд. —Умуман андешаатон нисбати зан-раҳбар? —Дар ин бора шоир М.Турсунзода хуб ҷавобе гуфта: **Хуб шуд, ки зан ба давлат ёр шуд, Мамлакат аз дасти зан гулзор шуд. —Маълум, ки соли равон аз ҷониби сарвари мамлакат И.Каримов «Соли маҳаллаи обод» эълон шуд. Дар ин ҳусус чанд суҳбат мегуфта...**

Иди калони маънавият

бои арабасос ба забони форсӣ - тоҷикӣ иншо шуда, дар бадали садсолаҳо дар китобхонаҳо ва дар дасти одамони бомаърифат маҳфуз буд. Яқ нусхаи ин китоб дар дасти маърифатпарвар Абдуллоҳон Тўраи ҷустӣ ҳамчун мероси аҷоддон нигоҳ дошта шудааст. Онҳо китоби мазкурро ба забони ўзбекӣ тарҷума қардаанд. Нависандаи ҳушсаҳифаи ҷустӣ Хусайнхон Ориф матнхоро аз забони Абдуллоҳон Тўра навиштаи гирифта, дастхатро ба ҳазинаи байналхалқии Имом ал - Бухорӣ маҷмӯаи «Манокби Мавлоно Лутфуллоҳ» аз ҷоп баромад. Муаллифи китоби мазкур яке аз шоғирд ва халқӣи Мавлоно Лутфуллоҳ Мухаммад Муфтии Оҳангаронӣ буда, китоб бо алиф-

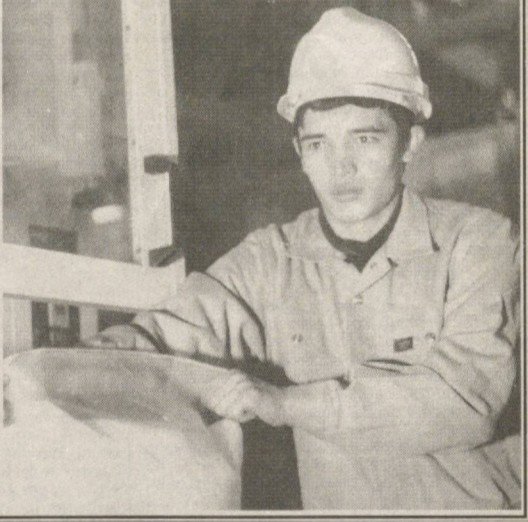
Маҳз ба туйфайли истиклолият дар ҳаёти маънавийи ноҳияи Ҷуст ғайришуҳрати диовар рӯй дод. Бо сазо кўшиши олимони Ҳазинаи байналхалқии Имом ал - Бухорӣ маҷмӯаи «Манокби Мавлоно Лутфуллоҳ» аз ҷоп баромад. Муаллифи китоби мазкур яке аз шоғирд ва халқӣи Мавлоно Лутфуллоҳ Мухаммад Муфтии Оҳангаронӣ буда, китоб бо алиф-

Бори навбатии инсонпарварӣ

Аз Олмон ба Ўзбекистон кўмаки навбатии инсонпарварии тиббӣ роҳ пеш гирифт, ки онро идорани нигоҳдорӣ тандурустии ноҳияи Миттеи Берлин пешкаш қардааст. Бо кўмаки Салиби Сурхи Олмон бори инсонпарварӣ ба унвони Чамбияти Ҳилоли Аҳмади Ўзбекистон Фирӯстада шуд ва он бори азнавичозони беморхонаи шаҳрии Бухоро ва баҳши Марказӣ ҷумҳурии илмии ёри тавҳидӣ дар шаҳри Қарши таъин гардидааст. Бор беш аз 25 тоннаву арзишаш 180 ҳазор евро буда, ба он маводҳои тиббӣ санитарӣ ва таҷҳизот, катҳои тиббии ҳаракаткунанда барои ўтоқҳои интенсивӣ, ҳамчунин дигар мавод барои беморон шомил гардидаанд. Хини бор қардану ба ҷумҳурият фирӯстадони кўмак қорданони Сафаратхонаи Ҷумҳурияи Ўзбекистон дар ЧФО саҳм гирифтаанд.

Мусоҳиб: Дултабӣ БЎТАЕВ, ш.Косонсой.

Аксбардор: Рашид СОДИҚЗОДА.

Муҳочиршавии мастҷӯиёни навободӣ

Деҳаи Навобод дар каламравӣ хоҷагии ширкатии «Мустақил Ўзбекистон»-и ноҳияи Бўкайи вилояти Тошканд, тақрибан 2-3 км. дуртар аз шоҳроҳи Тошканд-Бекобод менамояд. Дар даромадҳои деҳа аз ду тарафи роҳи асфалтпўш дароҳтани тут саф ороистанд ва мисли одамоне, ки дар маросими тую маърақҳо дар дами дарво-за истода, меҳмонхоро пешвоз мегиранд ҳар як шахси ба ин сў раҳсипорро гўё пешвоз мекарданд. Хамин ки аз байни дароҳтани тут гузаштед, чашмонан ба лаҳзаи тунуқаге меафтад, ки дар ду сӯтани бетонӣ овозон аст ва дар он «NOYOBOD» навиштаи шудааст (саҳаван ба ҷои «нав» «нов» навиштаи шудааст). Бори аввал ба ин сў раҳсипор бошед ҳам, пай мебаред, ки воридаи деҳаи «Навобод» шудаед. Деҳи асфалтпўш аз мобайни деҳа гузашта, ба маркази хоҷагӣ мерасад. Деҳа аз ду маҳалла Валғонд ва Истощон иборат аст. Номии ин маҳаллаҳо аз номи деҳаҳои Валғонд ва Истощони ноҳияи Кўҳистони Мастҷӯиёни вилояти Сурғди Тоҷикистон, ки Ватани бобоии навободӣ менамояд, гирифта шудаанд. Ин деҳаи сабу ҳуррам бо табиати дилқувову боду ҳавои форами худ ҳар як меҳмони ба ин ҷо таширф овардари ром мекунанд. Махсусан, мардуми он бисёр меҳнатқаш буда, дар меҳмондорию меҳмоннавозӣ ҳамоно надоранд.

Пойандозе ба пеш аз пардаи дил менамояд, Сад ҳазорон бор мемирад ба пой меҳмон, Лек бинӣ зиндатар аз ў набошад дар ҷаҳон. Дар табиат ҳеч як ҳодисае воқеа бе ягон сабаб ба вуқў наменайвандад. Аз Тоҷикистон ба сарзамини Ўзбекистон муҳочир шуда омадани мастҷӯиёни низ бесабаб набуд. Бояд гуфт, ки навободӣ пеш аз он ки ба ин ҷо муҳочир шуда омаданд, 5-6 сол дар ноҳияи Нави Мастҷӯх (дашти Дилварзин) зиндагӣ қардаанд. Воқеа ин тавр сурат гирифта буд. 9 январӣ соли 1952 мувофиқи фармони Шўрои Вазирони ИҶШС ва бо қарори Шўрои Олии Ўзбекистон 56,3 ҳазор гектар заминони дашти Дилварзин ба Тоҷикистон дода шуд. Барои обод қардани заминҳои бекорхобида аз қисми мардуми ноҳияи Кўҳистони Мастҷӯх ба дашти Дилварзин қўниданд, ки дар қатори онҳо бошандагони деҳаҳои Валғонд ва Истощони Мастҷӯх низ буданд. Баъди 5-6 соли дар ноҳияи нав зиндагӣ қардан Валғонд ва Истощониҳо ба колхозии «XX парт сўзедӣ» (ҳоло хоҷагии ширкатии «Мустақил Ўзбекистон») ва ноҳияи Бўкайи вилояти Тошканд кўчида омаданд. Суфиев Қудрат-бобо, ки дар муҳочиршавии мастҷӯиёни навободӣ яке аз ташаббусқорони асосӣ буданд, ҳамон солхоро ёдовар менамояд.

шуд ва мо қарор додем, ки ба хамин ҷо кўчида меем. Тақлифи моро барои ба ин ҷо кўчида омадан котиби аввали комитети партиёии ноҳияи Бўка Тўрғун Раҷабов бисёр хуш хабар буд. Вай барои овардани бору банд яқанд мошини борқашро ихтиёри мо дод. Моҳи сентябри ҳамаи сол 11 хонавандоро кўчида овардем. Боқимондаҳо моҳи марти соли 1963 кўчида овардем. Баъди ин роҳбарони ноҳияи Мастҷӯх бисёр кўшиш қардани, ки мардуми муҳочиршударо баргардонда баранд. Чандин маротиба омада ба мардум зорико тавалло қардаанд, ки баргарданд. Хатто ваъда доданд, ки дар дигар ҷой ба онҳо хонаву дар сохта мекунанд. Аммо ягон кас баргашта нарафт. Бақори ҳамаи сол мастҷӯиёни дар меҳнат обутобтеда 4 бригадаи пахтакорӣ ташкил қарда ба китиу қори заминҳои бекорхобида шурў қарданд. Ба бригадаҳои пахтакорӣ Наврўз, Фаизхўча, Давлат ва ҳудӣ Қудрат-бобои ташаббусқор сарвари мекарданд. Дар ҳа муддати кўтоҳ заминҳои бекорхобида ба майдонҳои пахтазор табдил ёфтаанд. Тобистон бригадаи сохтмони роҳбарии устои бинқор Раҳимбеков Намоз чанди хонаҳои истикоматӣ сохта ба навободӣ супориданд. Муҳочирони мастҷӯиёни, ки ақсарият ба ҷои хона барои худ заминқанқо қойта мезистанд, соҳиби хонаву дар шудаанд.

Деҳаи Навобод дар каламравӣ хоҷагии ширкатии «Мустақил Ўзбекистон»-и ноҳияи Бўкайи вилояти Тошканд, тақрибан 2-3 км. дуртар аз шоҳроҳи Тошканд-Бекобод менамояд. Дар даромадҳои деҳа аз ду тарафи роҳи асфалтпўш дароҳтани тут саф ороистанд ва мисли одамоне, ки дар маросими тую маърақҳо дар дами дарво-за истода, меҳмонхоро пешвоз мегиранд ҳар як шахси ба ин сў раҳсипорро гўё пешвоз мекарданд. Хамин ки аз байни дароҳтани тут гузаштед, чашмонан ба лаҳзаи тунуқаге меафтад, ки дар ду сӯтани бетонӣ овозон аст ва дар он «NOYOBOD» навиштаи шудааст (саҳаван ба ҷои «нав» «нов» навиштаи шудааст). Бори аввал ба ин сў раҳсипор бошед ҳам, пай мебаред, ки воридаи деҳаи «Навобод» шудаед. Деҳи асфалтпўш аз мобайни деҳа гузашта, ба маркази хоҷагӣ мерасад. Деҳа аз ду маҳалла Валғонд ва Истощон иборат аст. Номии ин маҳаллаҳо аз номи деҳаҳои Валғонд ва Истощони ноҳияи Кўҳистони Мастҷӯиёни вилояти Сурғди Тоҷикистон, ки Ватани бобоии навободӣ менамояд, гирифта шудаанд. Ин деҳаи сабу ҳуррам бо табиати дилқувову боду ҳавои форами худ ҳар як меҳмони ба ин ҷо таширф овардари ром мекунанд. Махсусан, мардуми он бисёр меҳнатқаш буда, дар меҳмондорию меҳмоннавозӣ ҳамоно надоранд.

